

[Jens Chr. Christensen.]

blive for det kommende år; før kan vi ikke overse rækkevidden af det her foreslåede.

Det andet, vi fra vor side i endnu højere grad er betænkelige ved — det kommer sikkert ikke som nogen overraskelse for den højtærede minister — er forhøjelsen af den skattefri bundgrænse. Jeg skal skåne det høje ting for at høre de begrundelser, som jeg tidligere har ført frem mod denne regel; de er velkendte fra de to gange, vi har behandlet kommuneskatteloven. Egentlig forundrer det mig, at regeringen kører videre ad den bane, ikke fordi venstre er modstander deraf — det tager man jo som bekendt intet særligt hensyn til selv her i det såkaldt samarbejdende folketing — men det forundrer mig efter den modstand, der udefra har været imod loven. Her tænker jeg på, at de kommunale organisationer, også dem, hvor den højtærede ministers partifæller er i flertal, de to gange, vi har behandlet kommuneskatteloven, har vendt sig — for at sige det mildt — stærkt imod de høje bundgrænser. Det var for øvrigt også den modstand, der sidste år fik regeringen til at ændre det da foreliggende lovforslag en lille smule i retning af det, vi foreslog.

Det foreliggende lovforslag tager et nyt skridt, efter min mening et skridt i den forkerte retning. Vi arbejder os længere og længere væk fra det gode og rigtige princip, at pligter og rettigheder skal følges ad. Under udvalgsarbejdet sidste år fik vi oplyst, at i enkelte kommuner var de skattefri vælgere i flertal. Jeg tror, det var to kommuner på Bornholm, hvor 52 pct. af de kommunale vælgere var skattefri. Det må vi fra venstres side vende os imod. Jeg erkender, at med børnefradragenes bortfald kan det være vanskeligt at undgå, at der bliver en skattestigning for de laveste indkomster, hvis der ingen ændring kommer; men jeg havde hellere set, at vi havde fundet en anden udvej for at kunne tilgodese de mennesker, der har de laveste indkomster. Jeg erkender, at borgere med små indkomster ingen særlig skattevne har; men det er heller ikke de mange kroner, jeg er ude efter, men bare få kroner. Dette ville understrege princippet, at pligt og ret skal følges ad, og i hvert fald forstår man ude i provinsen, at heri ligger der noget værdi-

fuldt. Endelig vil jeg også nævne, at man ude i kommunerne er meget fornuftig til at lave skatteskalaer, i hvert fald i de kommuner, der endnu bruger skatteskalaer, sådan at folk med små indkomster ikke rammes for hårdt. Jeg synes, der i de senere år har været en tendens til at tage selvbestemmelsesretten fra vore folkevalgte kommunalråd. Jeg tror ikke, det er klogt, at vi bevæger os ad denne linje. Selvfølgelig kan jeg anerkende fordelene ved, at man anvender en fast beskatningsprocent i så vid udstrækning, som den kan indarbejdes i et fast beskatningsgrundlag, men der burde i lovgivningen være taget hensyn til, om den anvendes i en købstad eller en landkommune.

Må jeg til slut med hensyn til § 1, punkt 6, sige, at mig bekendt vedtog folketinget for få år siden, at kommuneskatteudskrivning efter kildeart ikke måtte benyttes. Man begrundede det med, at denne metode hvilede for meget på skøn. Men nu ser jeg i § 1, punkt 6, at det foreslås, at folk med

„forholdsvis store indkomster, ringe husstand, særlig stor vinding i det sidste år, særlig heldige driftsforhold“

skal straffes særlig strengt. Hvem kan egentlig afgøre, hvad der er en særlig heldig driftsform, eller hvad der er en særlig stor vinding? Det sete vil altid afhænge af øjnene, som ser. Noget mærkeligt synes det mig også, at selv store lotterigevinster, tipsgevinster o. lign. kun beskattes med 15 pct., men en særlig dygtig indsats skal ikke alene nøjes med den almindelige beskatningsregel, nej, en sådan skal vi have et særlig godt øje til. Jeg synes, der skal være en lille smule mening i, hvorledes man beskatter de forskellige ting, og en sådan ordning som her foreslået vil i allerhøjeste grad komme til at hvile på et skøn. Det har vi arbejdet os bort fra én gang; hvorfor skal vi så tilbage der-til igen?

Bortset fra disse indvendinger er vi selvfølgelig fra vor side villige til at se på lovforslaget i et udvalg, og vi håber, at vi dér kan få de oplysninger, vi har brug for, inden vi kan gøre loven færdig.

Poul Møller: Det forekommer mig, at vi ved denne debat bør sende en venlig tanke til alle de mennesker, der har at gøre med det kommunale arbejde rundt omkring i landet, og her fra tingets talerstol sende dem